

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 108. Quemcumque osculatus fuero ipse est, tenete eum. v. 44.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

§. 107. *Dederat autem eis traditor signum dicens. v. 44.*

Sicut solet dare militibus de nocte vigilantibus, vel in excubijs ad distinctionem amici ab inimico, ne vnum pro altero caperent (erant enim tenebræ, & dicitur Iacobus filius Zebedæi non ab similibus fuisse Christo in corporis forma & statura vel quia à Romanis militibus ignotis alioqui agnitus non fuisset, dedit eis signum bonum nequiter distortum, signum dico quo pius Iesus discipulos in teneritudine amoris & osculo pacis suscipere consueuerat. Ex quo patet malitia Iudæ, qui sicut primus Dux & Capitaneus diaboli, Christi sanctum institutum traxit in abusum, in quo imitantur Iudam hodieque filij perditionis, apostatæ Ecclesiæ Catholicæ, qui sancta quæ in Ecclesia videntur & didicerunt conuertunt ad suas nequitias, ad suas concupiscentias, & futores, concionandi potestatem, acceptam ad salutem animarum vertunt ad intetum earum & seductionem à Christo Domino ad se ipsos.

DEus, Deorum, Domine, ne me finas obsecro vnquam abuti sanctis tuis, quæ in Ecclesia constituisti, ritibus, Sacramentis, officijs, donis, vt fecit iste pessimus proditor Iudas; sed sicuti à tua Ecclesia didici & accipi, ita obseruem & non aliter, torquendo ad mearum passionum appetitum, alias ero proditor, vt & ille fuit.

§. 108. *Quemcumque osculatus fuero ipse est, tenete eum. v. 44.*

Salutationum formulæ antiquitus sicut & hodie variæ & multiplices semper fuerunt, Romani *Aue* dicebant, *salue* etiam ac *vale*. Hebræi *pax tibi, Dominus tecum, gaudium tibi sit semper*. Nos Germani *bonus dies, bonus vesper, bona nox*, Deus te adiuuet, fortunatus esto. Adiungebant salutationi olim non raro aliquod benevolentia signum vt osculum: sic Iacob osculatus est nepotes & amplexatus est eos. Aaron Moysen, Moyses Ietro socerum suum, Iacob Rachelem, Samuel Saulem, & tandem vt cæteros omittam Iudas Iscariotes Iesum Saluatorem, vt sub pacis symbolo filium hominis traderet. *Salutate vos inuicem*, scribebat B. Petrus, *in osculo sancto* & B. Paulus *in osculo pacis*. Apud Romanos vero in tantum mos iste exercuerat vt petmolestum, & frequentibus occurrationibus fastidiosum euaserit. vnde Tiberius lege sancita, illum morem tollendum curauit. Hinc patet quod valde, ex hoc increuit iniuria Domino, quod osculo solemnissimo signo amicitia Iudas eum traderet. De hac iniuria atroci conqueritur specialiter Dominus per Prophetam: *Homo pacis mea in quo speraui, qui edebat panes meos magnificauit super me plantationem. Quasi dicat, Homo qui verbis & factis se ha-*
bere

bere pacem mecum simulauit, dum me prodendo est oscularus, in quo sperare debui, quasi in seruo fideli, quique commensalis meus erat & familiaris, cui non solum corporalem panem, sed etiam sacramentalem communicaueram: magnificam super me fecit deceptionem, me tradendo hostibus, vt sub plantis eorum conculcarer.

O Iuda venenum infundis osculo, quo gratia charitatis infunditur, osculo, quod sacra pacis est infigne: osculo, quo amicitia fida firmatur, osculo; quo fides sancta firmatur. Hoc ergo osculo tradis periculo, quem ob osculi commercium debueras venerari, & tradis filium hominis, qui te peccatore fecit Apostolum; filium hominis tradis, qui venit, vt in sanguine suo omnium peccata dilueret, sed hæc est, o Iuda, hora tua & potestas tenebrarum, veniet hora alia, ipsius scilicet Domini, quando te non osculabitur, sed in faciem loquetur: *serue nequam &c.*

§. 109. *Ipse est, tenere eum. v. 44.*

Quis ipse; nonne Pater tuus qui te ab initio creauit, qui te aluit & huc, qui te sublimauit & honore Apostolatus, Episcopatus, Sacerdotij noui Testamenti, nonne Dominus, in cuius seruitio egisti præ cæteris Apostolis, œconomum familiaris eius, tam suauis mitis & humilis corde, quo aliter non est mitior Magister, in cuius schola omnem virtutem & doctrinam veram audisti, obseruasti, didicisti; & hic an molestus tibi vnquam fuit non credo. Quomodo ergo modo dicis scurris, & militibus, *Ipse est, & tenere eum.* O Iuda, in verbo, *Ipse est*, nescio quid gustem veneni, multum dicis, cum tam parum dicis, vnde quidlibet mali à te dici, potest præsumi. nam si non mali quidlibet dicis, cur non audis quis ipse sit de quo dicis *Ipse est*, nam prætinus addens, tenere eum, manifestas te nihil boni dicere cum ais: *Ipse est.*

Domine Deus agnosco te pati, pro omni genere peccatorum, nam sunt homines qui, emphaticôs, didicerunt paucis verbis multa dicere se: sui suo malo apta quidlibet pessimum de proximo significare idonea, ita vt nihil videantur velle dicere mali sed innuere omne malum. Ecce mi Saluator horum hominum nequam peccatum modo luis, Pro qua tua pietas tibi gratias ago, & rogo vt custodias me ab hoc genere linguæ malæ, quæ seuera habet sub se venenum aspidum.

§. 110. *Et ducite eum. v. 44.*

Habet nescio quid latentis mysterij hoc verbum, quod Iudas proditor dedit comprehensoribus Christi, inquit; *Ipse est tenere eum & ducite eum.*